

XII.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov om den almindelige Brandforsikkring for Landbygninger.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 3die Februar 1870).

Udvalget kan i det Væsentlige slutte sig til det foreliggende Lovudkast, der er i Harmoni med det samtidige forelagte Udkast til Lov om Rjbstædernes Brandforsikkring og en videre Udvikling af den ved Lov af 4de Marts 1857 § 22 indledte Ordning i Retning af det i forrige Sæssion paa Rigsdagen udtalte Ønske og det af Justitsministeren givne Tilfagn. Idet Udvalget i Almindelighed henholder sig til sine Bemærkninger til det ovennævnte andet Lovudkast, hvilke Bemærkninger i alt Fald for en Deel ogsaa her kunne finde Anvendelse, henviser det iøvrigt til Motiverne, og finder kun Anledning til særligt at fremhæve Følgende:

Naar det i § 1 hedder, at en Vedtægt for Forsikkringens fremtidige Indretning og Bestyrelse, der skal fremgaae af Forhandlinger mellem Ministeren og Repræsentantskabet, nærmere vil bestemme Maaden, hvorpaa Forsikkringsforeningen skal udsøndres fra Justitsministerens Bestyrelse og stilles under hans Tilfyn, da kunde der vistnok reises Tvivl om, hvorvidt det nuværende Repræsentantskab efter den Maade, hvorpaa det er valgt (Bekjendtgj. 18de Juni 1858 og 19de Juni 1865) kan ansees for et aldeles fyldestgørende Organ for de forskjellige Classer af Foreningens Interessenter, idet det identivis maa erkjendes, at Valgene, tildeels paa Grund af den Amtsraadene tilbeelte Forslagsret, ere blevne mere bundne, end i Sagens Interesse ønskeligt; men desu-

agtet troer Udvalget dog at maatte fraraade, at den lovgivende Magt tillægger denne Erkjendelse nogen afgjørende Vægt ved Behandlingen af nærværende Lovudkast, idet det paa den anden Side maa indrømmes, at det nuværende Repræsentantskab paa lovlige Maade er fremgaaet af Bestemmelsen i Lov af 4de Marts 1857 § 22, og det altid ved en Forening som Landets Brandforsikkring vil være forbundet med praktiske Vanffeligheder at finde den rette Form for gennem Interessenternes Valg at skabe et hensigtsmæssigt sammensat Organ for Bestyrelsen. Udvalget maa derfor indskrænke sig til at henlede Opmærksomheden paa den Mangel, der klæber ved det nuværende Repræsentantskabs Sammensætning og ved Maaden, hvorpaa det hidtil har suppleret sig, og derhos udtale den Forventning, at Justitsministeren vil lade det være sig magtpaaliggende inden 1ste April 1872, da Foreningen gaaer over til Selvstyrelse, at tilvejebringe en saadan Sammensætning af Repræsentantskabet og saadanne Regler for dets fremtidige Valg, at de til enhver Tid i Tarifen opførte forskjellige Grupper af Interessenter kunne vente at erholde en forholdsmæssig Indflydelse paa Bestyrelsen af Foreningens Anliggender.

Iøvrigt billiger Udvalget, at Foreningen, overensstemmende med Repræsentantskabets udtalte Ønske, indtil Videre forbliver under Justitsministerens Tilfyn. Et saadant Tilfyn